

Заява Священного Синоду РПЦ у зв'язку з антиканонічними діями Константинопольського Патріархату в Україні

митрополита - уніата Григорія Болгарина, підпорядкувавши йому території, що нині складають частину України, Польщі, Литви, Білорусії і Росії.

Рішенням Константинопольського Собору 1593 року за участю всіх чотирьох Східних Патріархів Московська Митрополія була піднесена до статусу Патріархату. Цей Патріархат об'єднував всі руські землі, про що свідчить лист Патріарха Константинопольського Паїсія Патріарху Московському Никону від 1654 року, в якому останній іменується "Патріархом Московським, Великої і Малої Русі".

Воз'єднання Київської Митрополії з Руською Церквою відбулося в 1686 році. Про це було видано відповідне діяння за підписом Патріарха Константинопольського Діонісія IV і членів його Синоду. У документі немає жодного слова про тимчасовий характер передачі Митрополії, про що нині безпідставно говорять ієрархи Константинополя. Немає тверджень про тимчасову передачу Київської Митрополії і в текстах двох інших грамот Патріарха Діонісія від 1686 року - на ім'я Московських царів, і на ім'я Митрополита Київського. Навпаки, у грамоті Патріарха Діонісія Московським царям 1686 року сказано про підпорядкування всіх Київських Митрополитів Патріарху Московському Іоакиму і його наступникам, "іже ныне и по нем будущим, да познавають старейшаго и предстоящаго по времени сущаго Патриарха Московскаго, яко от него хиротонисаемаго". Тлумачення представниками Константинопольської Церкви сенсу згаданих документів 1686 року не знаходять жодного знаменного слова.

До ХХ століття жодна Помісна Православна Церква, включаючи Константино-

польську, не оскаржувала юрисдикцію Руської Церкви над Київською Митрополією. Перша спроба оскаржити цю юрисдикцію пов'язана з наданням Константинопольським Патріархатом автокефалії Польської Православної Церкви, яка на той момент мала автономний статус у складі Руської Православної Церкви. У невизнаному Руською Церквою Томосі про автокефалію Польської Церкви 1924 р. Константинопольський Патріархат без будь-якого обґрунтування заявив: "Первісне відпадання від нашого Престолу Київської Митрополії й залежних від неї Православних Церков Литви і Польщі і приєднання їх до Святої Церкви Московської було здійснено не у відповідності до канонічних постанов".

На жаль, це лише один із фактів вторгнення Константинопольського Патріархату в канонічні межі Руської Церкви в 1920-і та 1930-і роки. У той же час, коли Руська Церква піддавалася безприкладним за жорстокістю атеїстичним гонінням, Константинопольський Патріархат без її відома і згоди зробив неканонічні кроки відносно автономних Церков, які входили до її складу, на території молодих держав, що сформувалися на кордонах колишньої Російської Імперії: в 1923 році перетворив автономні Церкви на території Естонії та Фінляндії у власні митрополії, в 1924 році надав автокефалію Польській Православній Церкві¹, в 1936 році проголосив свою юрисдикцію в Латвії. Крім того, в 1931 році Константинополь включив у свою юрисдикцію руські емігрантські парафії в Західній Європі без згоди Руської Православної Церкви, перетворивши їх у власний тимчасовий екзархат.

Особливо непривабливою виявилася участь Константинопольського Патріархату в

спробах скинути святителя і сповідника Патріарха Московського і всієї Русі Тихона, канонічно обраного в 1917 році. Ці спроби робила атеїстична влада у 1920-і роки, штучно створивши в Руській Церкві обновленський, модерністський розкол для підриву авторитету Православної Церкви серед віруючих, "радянської" Церкви і її поступового знищення.

У 1920-і роки обновленці активно сприяли арештам православного єпископату та духовенства, писали на них доноси і захоплювали їхні храми. Патріарх Константинополя Григорій VII відкрито підтримував обновленців. Його офіційний представник в Москві архимандрит Василій (Димопуло) був присутній на обновленських псевдосборах, а в 1924 році сам Патріарх Григорій звернувся до святителя Тихона з закликом зректисся Патріаршества.

У тому ж 1924 році обновленці опублікували витяги з протоколів засідань Священного Синоду Константинопольського Патріархату, отримані ними від архимандрита Василя (Димопуло). Згідно з випискою, датованою 6 травня 1924 року, Патріарх Григорій VII "на запрошення з боку церковних кіл Російського населення" прийняв запропоновану йому "справу умиротворення смуту і розбіжностей, що сталися останнім часом у тамтешній братській церкві, призначивши для цього особливу патріаршу комісію". Згадані в протоколах "церковні кола Російського населення" представляли аж ніяк не мученицьку Руську Церкву, яка зазнала тоді жорстоких гонінь із боку безбожної влади, а розкольніцькі угруповання, з цією ж владою співпрацювали та активно підтримали організоване неучкування святого Патріарха Тихона.

Про причини, згідно з якими Константинопольська

Церква підтримувала обновленський розкол, зайнявши в боротьбі з Руською Церквою сторону комуністичного режиму, відверто говорив усе той же архимандрит Василій (Димопуло) у своєму зверненні від імені "всього Константинопольського пролетаріату", адресованому одному з високих чинів безбожної влади: "Здолавши своїх ворогів, перемігши всі перешкоди, зміцнівшись, Радянська Росія може тепер відгукнутися на прохання пролетаріату Близького Сходу, доброзичливого до неї, і тим ще більше розташувати до себе. У Ваших руках... зробити ім'я Радянської Росії ще більш популярним на Сході, ніж воно було раніше, і я гаряче прошу Вас, надайте Константинопольській Патріархії велику послугу, як сильний і міцний уряд могутньої держави, тим більше що Вселенський Патріарх, визнаний на Сході главою всього православного народу, ясно показав своїми діями прихильність до радянської влади, яку він визнав". В іншому листі до того ж радянського чиновника архимандрит Василій пояснював, яку "послугу" він має на увазі - повернення будівлі, що належала Константинопольському подвір'ю в Москві, дохід від якого раніше щорічно перераховувався в Константинопольську Патріархію.

Дізнавшись про рішення Константинополя надіслати "патріаршу комісію" у межі Руської Церкви, її єдино законний Глава Патріарх Всеросійський Тихон висловив рішучий протест у зв'язку з неканонічними діями свого побратима. Його слова, сказані без малого сто років тому, актуально звучать і в наші дні: "Ми чимало зніяковіли і здивувалися, що представник Вселенської Патріархії, глава Константинопольської Церкви, без всяких попередніх відносин із Нами як із законним представником і главою всієї Руської Православної Церкви втручається у внутрішнє життя і справи автокефальної Руської Церкви... Всяке надсилання будь-якої комісії без обговорення зі Мною, як єдино законним і православним Першоієрархом Руської Православної Церкви, без Мого відома не законне, не буде прийнято руським Православним народом і не внесе заспокоєння, а ще більшу смуту і розкол у життя і без того багатостраждальної Руської Православної Церкви".

ЕПАРХИАЛЬНЫЕ НОВОСТИ

Відбулися вступні іспити до Сумської духовної семінарії

31 серпня 2018 року в Сумській духовній семінарії імені Блаженнішого Митрополита Володимира (Сабодана) відбулися вступні іспити. Перед початком іспитів в храмі семінарії в честь преподобного Симеона Нового Богослова і праведного Іоанна Кронштадтського відслужений молебень на початок доброї справи. Екзаменаційну комісію склав весь викладацький колектив, а очолював її ректор митрополит Сумський і Охтирський Євлогій. Абітурієнти з різних областей України, які виявили бажання стати студентами Сумської духовної семінарії, написали твір на запропоновані теми, показали свої знання з таких дисциплін, як Священна Біблійна історія, віровчення Церкви, православне богослужіння, навички церковного співу і читання по-церковнослов'янськи. Вступники традиційно пройшли співбесіду, яке показало, наскільки свідомо і серйозно абітурієнти ставляться до свого вибору стати пастирями Церкви Христової, який рівень їх воцерковленості. Після обговорення адміністрацією семінарії результатів іспитів і співбесід підведено підсумки та оголошено список зарахованих на денне відділення і сектор заочного навчання.

Засідання Педагогічної ради Сумської духовної семінарії перед початком 2018-2019 навчального року

31 серпня 2018 року в Сумській духовній семінарії відбулося засідання Педагогічної ради перед початком 2018-2019 навчального року. Засідання очолював ректор семінарії митрополит Сумський і Охтирський Євлогій. Після співу тропаря "В рождестве девство сохранила еси..." викладацький колектив тепло, сердечно і по-синівськи привітав ректора семінарії з возведенням у високий сан митрополита, побажавши всесильної допомоги Божої, міцності душевних і тілесних сил в архіпастирському служінні на Богом береженій Сумській Слобожанщині. Потім Владика ректор відкрив засідання, оголосивши порядок денний. В ході роботи були підведені підсумки вступних іспитів, розподілено предмети між викладачами, обговорено проект календарного робочого плану, затверджено розклад занять денного відділення, лекційної секції сектора заочного навчання, розподілено предмети для написання творів. Були визначені доповідачі на Актовому дні 25 жовтня 2018 року і в день проведення Володимирських читань 23 листопада 2018 року. Викладацький колектив також мав міркування про можливих кандидатів серед вихованців на надання стипендії Предстоятеля Української Православної Церкви. По закінченні роботи ради Високопреосвященніший митрополит Євлогій привітав викладацький колектив із завершенням проведення вступних екзаменів та преподав архіпастирське благословення на початок 2018-2019 навчального року. Співом задостойника свята Успіння Богородиці "Побеждаются естества уставы..." засідання Педагогічної ради було завершено.